

nl.anarchistlibraries.net

Lucio Urtubia

Een anarchistisch leven

Enough is Enough & Marie Trigona

Enough is Enough & Marie Trigona
Lucio Urtubia
Een anarchistisch leven
18 juli 2020

anarchistnews.org

a-bieb.nl

18 juli 2020

Lucio Urtubia werd in 1931 geboren in een klein dorpje in Navarra en groeide op in armoedige omstandigheden. Toen hij werd opgeroepen voor militaire dienst deserterde hij kort daarna naar Frankrijk, waar hij voortaan als metselaar werkte. Hij kwam in contact met anarchistische groeperingen en ontmoette zijn politieke pleegvader: de legendarische Sabaté, die vanuit Frankrijk het gewapend verzet tegen de Franco-dictatuur organiseerde. Documenten vervalsen, ondergrondse strijders verbergen en illegale inzamelingsacties spelen vanaf dat moment een grote rol in zijn leven. Talloze verzetsorganisaties, die in Frankrijk een uitvalsbasis hebben of een plek zoeken om zich terug te trekken, profiteren van zijn vaardigheden: Black Panthers, Tupamaros, Europese guerrilla's. Lucio is solidair met elke daad van opstand die gericht is op een rechtvaardiger sociale orde.

In 1962 stelt hij aan Che Guevara, toenmalig hoofd van de Nationale Bank van Cuba, voor om de wereldmarkt te overspoelen met valse dollarbiljetten om de Amerikaanse economie te destabiliseren. Het voorstel vindt weinig bijval aan Cubaanse zijde, maar het idee blijft in Lucio leven. In 1980 slaagt hij in zijn grootste coup: door het drukken van reischeques van Citibank met een waarde van enkele miljoenen dollars brengt hij de destijds machtigste bank ter wereld op de knieën.

Maar de lijst van zijn activiteiten is nog niet compleet. Lucio is echter ook een meester in samenzwering, die in zijn niet bepaald gezagsgetrouwe leven slechts enkele maanden in de gevangenis weet door te brengen. Hij verbreekt het stilzwijgen op ruim 70-jarige leeftijd. Er is een boek en ook een film (Bekijk hier) over Lucio Urtubia.

Lucio, De Goede Bandiet: Reflecties van een Anarchist

Lucio spreekt als een echte anarchist, uitgesproken en charismatisch. Op de vraag wat het betekent om anarchist te zijn, weerlegt Lucio de misvatting van de terrorist: "De anarchist is een persoon die een goed hart heeft en verantwoordelijk is." Toch maakt hij geen excuses voor de noodzaak om de huidige sociale orde te vernietigen, "het is goed om bepaalde dingen te vernietigen, omdat je dingen opbouwt om ze te vervangen."

Lucio heeft oude vrienden in het Zuiden. Fondsen van de vervalsers hielpen honderden van revolutionaire organisaties in ballingschap en financierden clandestiene acties tegen de bloedige dictaturen die in de jaren '70 in heel Latijns-Amerika tienduizenden activisten, studenten en arbeiders lieten verdwijnen. In Uruguay financierde geld van vervalste Citibank-reischeques de

guerrillagroep Tupamaros, in de VS de Black Panthers en andere revolutionaire groepen in heel Europa.

Tijdens zijn recente bezoek aan Zuid-Amerika verbleef Lucio in het door arbeiders gerunde BAUEN Hotel in de Argentijnse hoofdstad Buenos Aires. Hij was verbaasd over de prestaties van de arbeiders zonder bazen. In het BAUEN hotel brengen de arbeiders zelfbeheer in de praktijk. Zelfbeheer is al sinds het ontstaan van het kapitalisme een pijler van het anarchistische gedachtegoed. In plaats van een gezagsrelatie tussen kapitalisten en arbeiders houdt zelfbeheer in dat arbeiders een egalitair systeem in praktijk brengen waarin mensen collectief beslissen, produceren en hun eigen lot bepalen ten behoeve van de gemeenschap. Maar wil zo'n systeem werken, dan moeten de deelnemers hard werken en verantwoordelijk zijn, een van de belangrijkste eigenschappen die een man of vrouw volgens Lucio moet hebben. "De anarchistische beweging is opgebouwd door arbeiders. Zonder werk kunnen we niet praten over zelfbeheer, om zelfbeheer in praktijk te brengen moeten we weten hoe we dingen moeten doen, hoe we moeten werken. Het is makkelijk om bohémien te zijn."

Lucio legt uit dat zijn anarchisme voortkomt uit zijn arme jeugd in het fascistische Spanje. "Mijn anarchistische oorsprong is geworteld in mijn ervaring met opgroeien in een arm gezin. Mijn vader was links, had in de gevangenis gezeten omdat hij de autonomie van Baskenland wilde. Voor mij is dat geen revolutie, ik ben geen nationalist. Met nationalisme heeft de mensheid veel fouten gemaakt. Toen mijn vader uit de gevangenis kwam, werd hij socialist. We hebben veel geleden. Ik ging brood zoeken en de bakker gaf het me niet, omdat we geen geld hadden. Voor mij was armoede een verrijking, ik hoefde geen moeite te doen om het respect voor de gevestigde orde, de kerk, het privé-eigendom en de staat te verliezen."

In Spanje hield het fascisme 30 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog stand. Honderden mensen werden in de gevangenis gezet wegens verzet tegen de dictatuur van Franco. Antropologen schatten dat vanaf het begin van de Spaanse Burgeroorlog in juli 1936 tot Franco's dood in november 1975, Franco's nationalisten tussen de 75.000 en 150.000 aanhangers van de Republiek hebben vermoord.

Lucio vluchtte naar Frankrijk waar hij het anarchisme ontdekte. Hij had het nationalistische leger gedeserteerd en ontsnapte naar Frankrijk. Parijs was in de jaren 1960 een bruisende stad voor anarchistische intellectuelen, organisatoren en guerrilla's in ballingschap. Daar ontmoette Lucio leden van de anarcho-syndicalistische vakbond Confederación Nacional de Trabajo (CNT). Hij wilde dolgraag meedoen.

Tijdens zijn eerste jaren in Frankrijk ontmoette Lucio Francisco Sabate, de legendarische anarchist en extraordinaire guerrilla. In die tijd was Sabate, ook bekend onder zijn bijnaam "El Quico", de meest gezochte anarchist door het Franco-regime. Ook de Franse politie was op zoek naar Sabate, die het verzet tegen Franquismo leidde. "Toen ik Quico ontmoette, was ik actief in de Juventud Libertarias. Ze vroegen me of ik Sabate kon helpen, ik een onwetende, ik wist niet wie hij was." Sabate gebruikte Lucio's huis als schuilplaats. De jonge Lucio luisterde naar Sabate's verhalen over directe actie en absorbeerde alle wijsheid die hij te bieden had, zoals methodes om infiltranten op te sporen. "Ik ontmoette guerrilla's die me op weg zetten naar directe actie en onteigeningen. Sabate leerde me het respect voor privé-eigendom te verliezen."

Toen begon Lucio deel te nemen aan bankovervallen. "Er zijn geen grotere boeven dan de banken," zegt Lucio ter verdediging van de onteigening. "[Dit was] het enige middel dat de anarchistinnen hadden, zonder geld van de industrie of regeringsvertegenwoordigers om hen te financieren. Het geld ging naar degenen die leden onder het regime van Franco." Studentenorganisaties en arbeidersorganisaties ontvingen het geld om zich aan de basis te organiseren. In andere gevallen werd het geld gebruikt voor guerrilla-acties tegen het regime van Franco, zoals campagnes voor de vrijlating van politieke gevangenen in de nationalistische gevangenissen.

Om het leven van ballingen te redden, bedacht Lucio een meesterplan om paspoorten te vervalsen zodat Spaanse inwoners konden reizen. "Een paspoort betekent voor een vluchteling dat hij het land kan ontvluchten en elders een veilig leven kan leiden," legt hij uit. Niet alleen in Europa, maar ook in de VS en Zuid-Amerika gebruikten dissidenten valse paspoorten om hun leven te leiden en directe acties te voeren.

In 1977 begon Lucio's groep cheques te vervalsen als een directe vorm om het verzet te financieren. Lucio was in wezen de "baas" van de operatie: hij maakte, verdeelde en incasseerde de cheques. De cheques waren moeilijker te vervalsen dan valse biljetten. Lucio vond dat ze zich moesten richten op de grootste bankinstelling ter wereld, de National City Bank. De verdeling van de cheques ging naar verschillende subversieve groepen die het geld gebruikten om solidariteitsacties te financieren. Lucio legt uit dat "niemand rijk werd" van de cheques. Het meeste geld ging naar de zaak. In heel Europa werden deze cheques met hetzelfde codenummer op hetzelfde moment geïnd.

Lucio's masterplan kostte de City Bank tientallen miljoenen dollars aan valse reischeques. Maar velen zeggen dat een veel groter bedrag werd onteigend. De City Bank was overgeleverd aan de vervalser, die zoveel had gekost

dat de bank de reischeques moest opschorten, waardoor de vakantie voor duizenden toeristen werd verpest. In die tijd gebruikte men geen betaalpassen of creditcards. Lucio werd in 1980 gearresteerd en gevonden met een koffer vol valse cheques. Tijdens Lucio's arrestatie bleef Citibank valse reischeques ontvangen.

Citibank werd ongerust. Vertegenwoordigers van de bank stemden in om te onderhandelen. Lucio zou worden vrijgelaten als hij de drukplaten van de valse cheques zou overhandigen. De ruil vond plaats, en Lucio werd een legende vanwege zijn meesterlijke plan. Hoewel zijn leven als vervalser eindigde op 50-jarige leeftijd, ging zijn leven als anarchist door.

Lucio had altijd als metselaar gewerkt. "Wat me het meest heeft geholpen is mijn werk, Anarchisten waren altijd arbeiders." Lucio- metselaar, anarchist, vervalser en onteigenaar heeft net als zijn voorgangers een erfenis achtergelaten. "Mensen als Loise Michel, Sabate, Durruti, alle onteigenaars hebben me geleerd hoe je moet onteigenen, maar niet voor persoonlijk gewin, maar hoe je die rijkdommen moet gebruiken voor verandering." Op 76-jarige leeftijd verontschuldigt hij zich niet voor zijn daden. "Ik heb onteigend, wat volgens de christelijke religie een zonde is. Voor mij zijn onteigeningen noodzakelijk. Zoals de revolutionairen zeggen: beroven en onteigenen is een revolutionaire daad, zolang men er niet van profiteert."

Met genoeg presenteren wij (The Cinema Committee) ons nieuwste werk, *The Great Anarchist Conspiracy*, een documentaire die de veerkrachtige overleving van het anarchisme vanaf de jaren 1890 tot in de jaren 1970 in kaart brengt. Onze film gaat vooral over de anarchistische vervalser Lucio Urtubia, de anarchistische guerrilla Francisco Sabate, de anarchistische militant Octavio Alberola, de Eerste Mei Groep en de Boze Brigade, mensen die de vlam van het anarchisme levend hielden en ervoor zorgden dat het vandaag de dag nog steeds bestaat. Klik op de link hieronder om de film te zien: archive.org

Door Enough is Enough en Toward Freedom.